

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolæ Præpositorum Generalium Ad Patres Et Fratres Societatis Jesu

Oliverius, Horatius

Pragae, 1711

XXX. R. P. N. Joannis Pauli Oliva Præpos: Gen: XI ad PP. & FF. Societatis.
An: 1666. 8. Sept: De Informationibus

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55386](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55386)

730 EPISTOLARUM
Præpositorum Generalium
Societatis JESU
XXX.

R. P. N.

JOANNIS
PAULI
OLIVÆ

Præpositi Generalis XI.

Unica,

Ad Patres, & Fratres Societatis JESU.

Anno 1666. 8. Sept.

De Informationibus.

Prefatio. I. **E**X quo gravissimam universæ Societatis molem, meis humeris impostam sensi, religiosa Prædecessorum veneratione, & animo venerari, & quantum sinceræ vires, imitatione prosequi statui. In unum tamen ab iis non modicè deflexisse me fateor, quòd sub ipsa susceptæ Crucis nostræ

primordia, carissimos in Domino Patres, Fratresque, communibus literis appellare superfederim; cum id officii superiores Præpositi, post initam Præfecturam, statim obierint; sive sanctâ impatientiâ, nè, vel unico momento, ab ope suis ferenda cessarent, sive ex amanti, paternaque ira, ut si qua minus recta, cum privati essent, in Ordine nostro notaverant, ea, facultatem nacti, quam primùm dirigerent, & emendarent. Ego autem integri quinquennii moram interposui, rebus gravissimis præmeditandis, & in animo mecum considerandis intentus, quæ tum ad conservationem Societatis, tum ad incrementum nostri profectûs attinerent. Quamobrem eò plûs ponderis, apud vos, admonitiones nostras habituras confido, quò diutius eas discussas, atque examinatas esse, coram DEO ad Sancti Patris nostri IGNATII pedes comperietis. Ac primùm omnium universos, & singulos Sodalitatis Alumnos amplector, gratiâque habeo pro iis, quæ ad Domini gloriam unusquisque aut agit, aut patitur; præ cæteris verò pectori admotos arctiùs illos adstringo, qui procurationi saluti animarum, per Missiones dedicati, sublimes vitâ factisque, Apostolatûs insignia, in Ordine nostro conservant.

Quantum
Societati
ob sint in-
fideles In-
formatio-
nes ?

2. Deinde coram CHRISTO Domino
universis affirmo, nullo Societati detrimen-
tum vel universalius, vel periculosius im-
minere, quam si minus fideles ad nos Rele-
tiones à Provinciis transmittantur, de So-
ciis, tum promovendis ad gradum, ablu-
nendisque, tum diligendis in Magistros mo-
rum, aut doctrinarum. Hanc veritatis lo-
cem, quâ sublatâ, Societatis gubernatio mi-
graret in chaos, obscurant interdum infidi
Monitores, dum affectionum officiis dece-
pti, connivent in amicorum malis, nimio
plus vigiles in alienorum mendis inquiren-
dis. Mox utrorumque imagines, quibus
cogitationibus finxerunt suis, paribus fi-
catas coloribus, Præpositis repræsentant,
falsique ipsi (neque enim crediderim ex mi-
liria peccare) nos fallunt. Certè adu-
ratâ semel notitiâ personarum, si virtus
larvâ obvolvitur iniquitas, contra virtus in-
ductis improbitatis lineamentis deformabi-
tur, posthabitis probis, emeritisque, inde-
gnos ad exedras, & gubernacula, cum irre-
parabili Ordinis damno admoveri conti-
get. Atque indè nitente vitio, squalente
probitate, perversæ gubernationis in nos
dedecus, in vos damna redundabunt. Quam-
obrem per Christi vulnera, & sanguinem
omnes obtestor, ut in nostrorum ingeniis,
mo-

moribusque describendis, animorum propensione nihil, nihil aversioni indulgendum putetis; in amicis nuda, seu bona, seu mala considerantes; in alienis, non tam defectus, quibus obnoxii sunt, quam præclaras virtutis, aut scientiæ dotes, queis circumfulgent.

3. Ad istud animi propositum perinde *Argumentum*
honestum, ac necessarium adhortari est ani- *Epistolæ*
mus, in hac prima epistolarum, quas me-
ditor, ostendámque breviter, quantum rei
nostræ communis intersit hæc sancta indif-
ferentis animi habitudo, ut inviolatus ju-
stitiæ tenor in Societate servetur, quando
hæc virtus, mortalium respublicas, regno
Beatorum similes facit, divinámque nomen-
claturam, moderatoribus cum veneratione
conciliat. Et quamvis hujus generis ar-
gumentum, ad solos coarctatum Sacerdo-
tes videatur, imò ad illorum quàm paucis-
simos, latissimè tamen omnibus patere con-
stabit, ubi Sodales intelligent, cui vera, &
solida virtus defuerit, nil favores, nil ami-
citas, nil eximias naturæ dotes profutu-
ras, uti neque offectura odia, si qua sanctè
quispiam severitate disciplinæ, aut zeli fi-
delitate contraxerit. Unde fiat, ut exco-
lendis per scientiam ingeniis, per sanctimo-
niam voluntatibus, unicè insistant, abomi-
na-

nati patrocina, clientelas, & fœdam ad
lationum servitutem; tanquam sacrorum
Ordinum pestes, ac tineas, arrodentes ve
stem nuptialem perfectionis, quâ quilibet
inter religiosa septa non induitur, in per
eulo magno versatur, nè a splendidissimo
Regum Regis convivio, ad infelices Phœ
raonis tenebras rejiciatur, rursus Ægyptu
cæ fornaci, de qua DEI benignitate ev
ferat, mancipandus, ut paleas miseræ vani
tatis, probrosarum cupiditatum luto conge
mentet.

*Informa-
tores non
laborent
humanis
affectibus.*

4. His positis, Præsidentem Societatis Ange
gelum, cum lacrimis oro, quæ sôque; ut
pectoribus nostris, dum sociorum de viti
judicia ferimus, humani sensûs fibras om
mnes evellat; quidquid ex DEO non elicitur
aut ad DEUM non ducit, interseindens.
Unde tam in consultationibus, dum delibe
ratur, quàm in epistolis, dum superiores ex
docentur, si qua vel minima benevolentia
odiique vestigia deprehenderimus, ea con
tinuò, tanquam pravos immanium ferarum
catulos elidamus, adeò, ut in personarum
tantummodò mores, aut rectos, aut pro
vos, mentis acies, sopitis prorsus affectibus,
intendatur. Hujusce virtutis exemplar esse voluit Verbum æternum, pro nobis
bis humanam formam indutum, dum in E

*Bonum in
hoc exem
plū Chri
sti.*

angelio circumfusis turbis denuntiat : se non
 modò nolle , sed nec posse quidem , vel in
 re minima quidquam , sive ad malè meren-
 tium commodum , sive ad bene merentium
 noxam. *Non possum ego à me ipso facere* Jo. 5. 30.
quidquam ; sicut audio , iudico , & iudicium
meum iustum est , quia non facio voluntatem
meam. Tam severâ denuntiatione perter-
 refactus Ambrosius : en primam legem ,
 (exclamat) quam orbis Redemptor præfi-
 git , sibi , cunctisque , qui aut consilio mo-
 nent , aut imperio jubent. Pro viris ami-
 cissimis mihi , nihil possum , nisi suæ illos
 alæ virtutis attollant. Rursus nihil possum
 adversus invisos , adversantesque , nisi suo
 illos vitium pondere deprimat. Interpre-
 tationem viri sanctissimi , quæ singularis est ,
 & mirum in modum argumento favet , ex
 capite. *Ergo hic personam iudicis , Præposi-* Serm. 20.
tique suscipit dicens : Non possum à me face- in Psalm.
re quidquam. Bonus enim iudex nihil ex ar- 118.
bitrio suo facit , & domestica proposito volun-
tatis ; sed juxta leges , & jura pronuntiat.
 Deinde terribili tonitru , B. Doctor molli-
 tiem omnem cordis expectorat , jubetque ,
 non secùs , ac si statuæ essemus , intelligen-
 tiâ quidem præditæ , sed visceribus vacuæ ,
 ad rationis præscriptum cuncta dirigere : a-
 more , odio , misericordiâ , irâ , cæterisque
 affe-

affectibus, tanquam pessimis consultoribus non
 eliminatis. *Discite, quem in iudicando cruci-*
nere debeat affectum, quam sobrietate te
quam severitatem. Dominus omnium men-
Non possum à me facere quidquam: Non pègè (
test utique, non per infirmitatem, sed per vind
servantiam iudicandi. Et quoniam, quæ C
subsequuntur verba, divinum quid sonus est d
pronis audire auribus placeat. Quid li tu
potest, qui omnia potest, nisi quod posse repræ
Non vult posse, quod damnat. Non vult elatio
se adversus veritatem. Audi postremo rei
dicentem, cur non possit facere quidquam. Tuam
cut audio, inquit iudico. Hoc est: non Tuâ,
voluntate mea decerno quod libitum, sed ris se
iudicandi religione, quod est. Doctrinæ aquit
 necessariæ neglectus, orbem terræ Mala
 minavit facinore tam atroci, ut spatio ista t
 sæculorum, nullum immanius aut sagge sperna
 re Dæmones, aut exequi potuerint ho quisq
 nes, qui Anti-Christum impietate vel accipetu
 rent, vel vincerent. Innotuerat Pilato tix,
 nocentia Servatoris; & tam ejus uxor cipiti
 rore somniorum consternata, quam Jua
 ipse attonitus Christi prodigiis, quæ nati diatu
 bant, eximere vinculis tentaverunt. filioru
 ctumque cum Præsidente esset præclare, Deic
 falso, liberandi, vel occidendi immaculati cruci
 Agnum, potentiam sibi arrogavisset. Abria,

*E contra
 malum
 Pilati.*

non loqueris? Nescis, quia potestatem habeo Jo. 19. 10.

crucifigere te, & potestatem habeo dimittere

te? Imperitum hinc Judicem iniquitatis, &

mendacii redarguit laudatus interpres. Lon-

gè (inquit) erras, dum auctoritatem tibi

vindicas inauditam, & planè fictitiam. Nam

CHRISTO deest culpa, tibi pariter de-

est damnandi potestas. Talem in tribuna-

li tuo debes aestimare, qualem sua sibi vita

repræsentat. Sed quoniam Præses ignavus,

relationem patibuli de Judicis arbitrio, non

rei delictis, pendere duxit, ut vulgi gra-

tiam emeret, DEUM in Cruce interemit.

Tuâ, Pilate, voce constringeris, tuâ damna-

ris sententiâ. Pro potestate igitur, non pro

aquitate crucifigendum Dominum tradidisti.

Mala potestas, licere quod nocet. Potestas

ista tenebrarum est, verum non videre, sed

spernere. In tam horrenda mala corrui-

quisquis in consiliando, judicandóque, im-

petu affectionum abreptus, à semitis justi-

tiae, & veritatis, per invia, & abrupta, præ-

cipiti ruinâ devolvitur.

5. Neque aliquis eo sibi nomine blan-

diatur, quòd perversitate quantalibet con-

siliorum, judiciorumque, iterari nequeat

Deicidium. Nam CHRISTUS iterum

crucifigi potest in servis suis, rursus oppro-

bria, & flagella pati in suo corpore, mem-

bris-

Damna
ex Infor-
matione
infideli e-
mergen-
tia,

brisque, quod est Ecclesiæ, & Societas
 pars Ecclesiæ aliqua. An exiguam,
 pusillo cœtui, labem inferri posse credam
 si per mendaces Relationes, Corvi
 lumbis aggregentur? aut is in ovium
 storem deligatur, qui lupinos ob mor-
 censi quidem, in tam sancto Grege,
 cula mereretur? Quod autem jure
 seo, promoventibus ad gradus, & mu-
 privignos omni castos pietate; multo
 gis de iis conqueror, qui à culmine
 nostrarum, arcent legitimos Societas
 lios, eximiis naturæ, gratiæque
 tivis à DEO coronatos. Quin potius
 versi cum Apostolo conspirantes, in
 siorum dejectionem, confirmationem
 fervidorum, exclamemus, tum ad
 ambitiosos impudens os exercentes,
 honores, quos non merentur, invol-
 tum post humilium, & modestorum
 qui pares, sed aspernantes, abhorrent
 omni fastigio dignitatis; exclamemus
 quam:) *Non possumus aliquid adven-
 ritatem.*

*Informa-
 tio de quo-
 vis danda,
 qualem
 meretur.*

6. In nulla Christianæ Reipublicæ
 te, multo minùs in Religiosis Ordinibus
 cum habeat, illud nimis tritum adage-
 Ethnicorum Poëtarum jactantium: *Eco-
 ex ligno, regnatorem Cæsarem fingi*

rusticum Aratorem, prout Artifici collibue-
guam, rit. Nos factis adstruamus, longè secùs
sse credem se habere in Familiis prudenter tempe-
ratis; ubi seu bonæ, seu malæ famæ vul-
tus, honorisque, aut dedecoris facies, ex
ligno educitur, sive sano, sive carioso, nul-
lum in utramque partem momentum ad-
dente, favore, aut aversione gubernantium,
& mutantiumque. Intelligat unusquisque,
multo idem supernarum mentium integritatem, & A-
postolorum fervorem æmulantibus, apud
nos, in proclivi futura omnia. Ex adver-
so: Contemptores nostrarum legum, in se-
ctandis commodis ardentibus, in laboribus
languidos, pro deploratis habendos; &
consepultos in angulis Collegiorum, victu-
tos ignobiles, quasi jam vixerint; iniustis
sæpe, propter delicta multatis, tantummo-
do nobilitandos. Existiment **IGNATII**
Fili, se suis in manibus descriptas gerere
fortes suas. Talem in Societate futurum
quemque, qualem se esse voluerit; quippe
altiora ministeria semper in hac Republica,
sicut in cælesti, sublimioribus & ingeniis,
& virtutibus deferentur. Quæ res incredi-
bilem animorum concordiam per justitiam
parit, & quali fruuntur Cœlites, beatam se-
curitatem: adumbratam olim in sapientissi-
mi Salomonis imperio. Quando, ut sacer

3. Reg. 4. testatur Historicus, *habitat juda & absque timore ullo, unusquisque sub vite & sub ficu sua.* Nemo Superiores, quævis austerioris ingenii, minimèque in se pensos, extimescat; siquidem, in Societate non ipsi Generali Præposito, nedum Actoribus Collegiorum, aut Præsidibus vinciarum, libet posse, quod non privatè affectibus, auctoritate publicæ exarmatis, nullo noti, ignotique; nati, vel inimici discrimine, Ordinem agimus, Bonum Patremfamilias imitantibus, laudes, & præmia; vacuis redemptibus, aut onustis sceno, stipulâ paleis, crepationes, & jurgia retribuimus. *Unusquisque sub vite sua, & sub ficu sua.* Reus sces quidem sub umbra vitis, per castigationem sensuum, arctamque legum cultum amputatæ; non exultat favoris auræ commendationibus amicorum. *Sub vite.* Ità qui taxi, aut rubi, noxiarum arborum malignitatem, pravis moribus referunt venerandam Nazarei imaginem fingere sperent. Nec ex adverso, cedrinæ, aut pressinæ proceritatis æmulator metuibili Æthiopsis formâ figuretur. *Samo.* utpote fideli Prophetæ Domini, arcæ custodia demandabitur: Ophui sacrilego

lium à tabernaculo, & cædes in acie prædicetur. Nè multa: quod filius Virginis, die mundo supremâ, id omni tempore, in quolibet munerum, aut præmiorum, poenarumve distributione, repræsentabunt Societatis Moderatores, & qui Relationes de vita sodalium scribit, quique proponit: *Red. Matth. 16. 27.*
det unicuique secundum opera ejus. A respectu omni privatarum rationum, vel necessitudinum, averſis oculis, auribusque obturatis, tam quiritantium, quàm blandientium cantilenis.

7. Atque hæc æquitas animi, firmitas. *Et præceptum de promovendis ad gradum.*
 que in librandis unicè ejusque bonis moralive moribus, tunc maximè à nobis exigitur, quando deliberamus de sodalibus, in perpetuum corpori Societatis aggregandis. Antehac, si quis ad Professionem admovebatur, legum nostrarum negligens, ingeniique præfracti, quisquis in eam rem consilium, operamque contulerat, is profectò de optima parente Societate, malè meritus videbatur, ob violatas in re gravi rationes, & formulas instituti; neque levi eo nomine noxam ad tribunal divini Judicis contrahebat. Cùm tamen superioribus annis, ea vulgò fama invaluisse, quicunque ad Professionis gradum inter nos admovebantur, illos educationis esse optimæ,
 Aaa 3 & eru-

& eruditionis non vulgaris, Professi
 litati graves, haud gravatè, imò per lib
 ab aliis Familiis excipiebantur; honore
 dem tanto, ut non amandati ad exor
 dum Ordinem nostrum, sed adop
 alios exornandos viderentur. Verùm
 gressu temporis, cùm istorum pars m
 degeneraverint (excipio paucos, quos
 bitas, & doctrina ad amplissima mun
 tulit) cùm, inquam, plurimi evaser
 domibus, ad quas profugerant, inquit
 bidi, discordes, ambitiosi, quàm
 tores sui, tam contemptores aliorum
 horrentes à psalmodia, novitatis aur
 censes Praesulum, magistralium
 rum invalores, avidi immunitatum
 lésque inter nos fuerant, & intol
 propter culpas, & correctionum intol
 tes, grande arcanum cunctis Ordinib
 ligiosis innotuit: ejectione Societatis
 non esse margaritas, ad ornatum con
 adhibendas, sed vitri frustra pedibus
 culcanda. Cui sanè vitro in domib
 stris contracto, gratia omnis unà cum
 gritate deperiit; nullumque reliquu
 sum habet, nisi fortè, ut contractu
 manus laceret, & cruentet. Atque
 Etum, quòd aliæ Familiæ egredientib
 nostra, accessum ad sese, severis legib
 terdixerint,

8. Quamvis sodales ad Professionem *Indigni*
 temere admoti, ab omnibus ferè Cœnobiis *promoti*
 exclusi, in nos malè immissi, nobiscum *quantùm*
 summi manere coguntur cum inconsolabili, *noceant*
 affiduòque, tum subditorum, tum Regen- *Societa-*
 tium gemitu: atque ità insinceram menda- *ti?*
 cium Patronorum luimus fidem, quando
 eorum relationibus ad quatuor Votorum
 sanctitatem, triumque solemnitate evecti
 adstrictique hærent, hærebuntque intrà vi-
 scera Societatis, qui ea perpetuò, aut vene-
 no inficiant, aut dente discerpant. Nemi-
 nem latet, quanta pax, & felicitas in no-
 stris domibus habitaret, si qui eas contur-
 bant, perpauca abscinderentur. Duo, tres-
 ve ad summum, singulis in Provinciis, ma-
 laciam religiosam, quæ per cæteros omnes
 remaneret immota, in tempestatem vertunt.
 Nam ubi primùm Collegia subeunt, quæ
 modò terræ candoris lacte, & melle ju-
 cunditatis redundabant, statim diffidiorum *Isa. 24.*
 felle, & suspicionum toxico scatent, quæ-
 que non nisi electum Evangelicæ simplici-
 tatis frumentum abunde ferebant, in dete-
 standam Politicorum dogmatum zizania exu-
 berant. Ecquis ille fuit (detur venia ver-
 bo) proditor Societatis, ille communis
 tranquillitatis hostis, ille adversus Parentis
 nostri decreta contumax, qui ausus est pro-

ponere tanquam capaces supremi in
milia gradus, insignem virtutis, & do
nae praestantiam requirentis, homines
candi, meditandique consuetudine
Christianae humilitatis prorsus igno
nullo parendi Superioribus, nullo
perandi studio, nullo poenitentiae, nul
litis animarum; moderationis in
charitatis in corde, diligentiae in op
expertes, in aliorum factis interpre
temerarios, in iisdem carpendis au
usque ad contemptum gravissimarum
stitutionum arrogantes; quas commo
possent, & convellere tentarent, & en
dere. Rari profecto inter nos abortivi
degeneres, & abominandi aspiciuntur.

Ezech. 13. tamen volumus, reclamante Propheta
rietem casurum, luto absque tempera
linire, & stertentibus pulvinaria insuper
sternere, fateri oportet cum dolore
eorum, quae cum eiusmodi pestibus
ri contigit, non esse tam paucos, qui
pluribus Provinciis duorum, trium
daliu graveolentium sentina horreat.

Et huius causa sunt Informatores insinceri. 9. Si Relationes Romam missae,
ris coloribus expressissent homines
tam indigos, animi perturbationibus
obnoxios, ingenii tam intractabilis, tam
perditae verecundiae, haudquaquam

membra hujus Ordinis cooptati, nunc ab-
scissionis difficultatem jactarent; tamque
duris cervicibus, & animis ab ideis insti-
tuti nostri, nimirum discrepantibus, cum in-
credibili lucro existimationis apud exter-
nos, concordia inter domesticos, maturè
exonerata esset, & recreata nostra Respubli-
ca. Nè quæso, per indulgentiam pravam,
in quosdam naturâ malos, consuetudine pe-
jores, portam eam sanctam occludamus,
quàm Summi Pontifices, invidendâ cæte-
ris prærogativâ, patere nostro Ordini vo-
luerunt. Ne, qui Deo verè non vivit, in-
ter nos vivat, utque turbidis ingeniis expul-
sis, prisca legum severitas retineatur, so-
lemnèsque pudoris Angelici, & Apostolici
fervoris Feriæ, aut potius diexim, perpetu-
um Jubilæum, in hac Familia perenner. At
enim (objiciet aliquis) in istis disciplinæ la-
xioris hominibus, gravium criminum ulce-
ra minimè deprehendas. Esto. Non id ta-
men elevat gravitatem doloris mei. Si ad
lethalia delicta, quæ Dei misericordia est,
non connivetur, neque inulta esse sinuntur
in hac minima Societate, plurimum tamen
derogat, cum existimationi apud externos,
tum internæ quieti, & sanctitati, Sociorum
languescentium in virtute consortium. Ne-
minem dentis depravati vitium admovet

morti : magnitudo tamen cruciatûs, generalem vehementer angit, & facultatem consueta munia, membris omnibus includit. Sic vulvus malæ inflictum, supercilii abrasio, abscissio labri, lepræ scabellæ in fronte, distorti pedis claudicatio, vitæ quidem non adimunt : nihilo tamen homines his vitiis deformatos, in eam recundiam adducunt, ut humanæ consuetudinis fugitantes, in avia nemorum, in profunda, vel obscura ædium, aut speluncarum se penetrent, ut pudenda corporum detestamenta exilio, solitudines tenebris carent, tam luci, quàm sibi met ipsi, invisibiles ante vitæ exitum sepulti. Eadem profectio ratione, Socii solutioris disciplinæ, quæ vis neque detestandis facinoribus, séque Ordinem commaculent, neque lethali criminum exemplis, graviter Socios offendant, pudori tamen sunt illis, & mœrore dum distorti moribus, in duas partes dividant, dum curæ in terras animæ, in vitam natam humo Evangelii vetulam imitantem dum in cælestibus, & in æternis contemplandis luscosi, lincei apparent in rebus humilibus, & caducis.

Informatores non imitentur

10. Quæ cum ita se habeant, adversus tam periculosam labem, munimenta validiora & aggerem impenetrabilem oportet opponere.

nere. Huic extruendo, materiam idoneam suggerunt sacræ paginæ, dum in Apocalypsi describunt mare crystallinum, folio regnantis Agni circumfusum. *Et ecce sedes posita est in celo, & supra sedem sedens, & in conspectu sedis, tanquam mare vitreum, simile crystallo.* Atqui primo aspectu, accommodatior futura mihi videbatur imago Solis, ad significandam vim infinitam Divinæ perspicaciæ, opera mortalium omnia perlustrantis; qualem existere par est in supremo Diribitore præmiorum, atque pœnarum. Verùm, divinorum ænigmatum profundam altitudinem sum veneratus, posteaquam animadverti, Solem integritate quidem incorruptæ naturæ, fulgore perspicuo radorum, exhibere pulcherrima regalium virtutum exempla, rerum publicarum moderatoribus æmulanda; sed absurdam, atque perversam intellexi futuram imitationem ejusdem sideris, quatenus lucis efficacitate pari, succos venenatos in cicutis, ac salutare in uvis elaborat, & fidelium atque infidelium campos, non ab simili fœcunditate convestit. *Solem oriri super bonos, & malos.* Isthæc beneficentia in omnes indiscriminatim effusa, quantum commendatur in providentia divina, quæ præmiorum amplitudinem alteri sæculo refer-

Solem, sed Oceanum.

Apoc. 4. v. 2. & 6.

Matth. 5.

45.

748 Ep. XXX. R. P. N. J. P. OLIVÆ
servans, in hac vita, munusculorum auc-
pio, impios allicit ad pœnitentiam: ab-
rum tantum vituperationis meretur, in
ministracione seu sacra, seu prophana
rarum; quoniam sublato rerum discrimi-
ne, coronâ dignos, cum supplicia meritis
in remuneratione confundit. Oceanum
pinquioris nobis, quàm Solis, gubernationem
præstat imitari. In naufragiis ille
gnarum navium, auri, argentique metalli
cum gemmis in profundo alveo reconditis
marcentes tabulas, & putrefacta cadaverum
in littus expellit. Sic Indicum pelagus, ve-
gas foetentes, & ignobiles testas in ex-
mas arenas evomit, conchis, margaritis
coralliis, interiore gremio tenaciter rete-
tis. *In conspectu sedis tanquam mare vitru-
um.* In elementum tam nobile figuram
mentis oculos, ab eoque odium in Sodalita-
tatis degeneres filios, amorem in generos
addiscamus. Tam calamo in litteris, quàm
voce in consultationibus, improbos,
opprobria nostri nominis insectemur.
contrariò probè, atque inculpatè viventem
tanquam Ordinis fulcimenta, & spirantem
primorum Patrum imagines, Generali Prae-
posito proponantur. Davidicis exclama-
re vocibus libet in eos, qui de Sodalitate
vita, & moribus nos perperam edocent.

*Quis consurget mihi adversus malignantes, Ps. 30. 16:
aut quis stabit mecum adversus operantes
iniquitatem?*

II. Patres mei, tot juramenta concipi-
tis, ut de sapientia provehendorum ad Pro-
fessionem, nos certos faciatis; Nullus Pro-
vincialis, nullus Generalis Conventus ce-
lebratur, qui severiorem doctrinæ cenlu-
ram à nobis, & certiora experimenta non
requirat. Nec damno. Nam væ nobis,
si fundamentum, cui ferè omnes religiosi
Ordines, & præcipuè noster innititur, in-
signis literatura defecerit. Sed cur de al-
tero sustentaculo conservando perinde non
laboratur; de virtute exaggerata, & subli-
mi, quam sanctus Patriarcha, in cooptan-
dis ad Professorum cœtum, severè admo-
dum exigit? Aversionem videlicet à patrio
solo, & à consuetudine propinquorum, ho-
norum, ac deliciarum fugam, accuratam
meditandi, contemplandique diligentiam,
sitim pœnarum, justitiæ famem, parendi
majoribus, infringendæ propriæ volunta-
tis, sobigendarum appetitionum studia, con-
vertendi ad DEUM humani generis Apo-
stolicam aviditatem, benevolentiam in uni-
versas orbis terræ nationes, ex æquo pro-
pensam, privatis cunctis necessitudinibus,
nuntium remittentem. Pro dando his vit-
tu-

*Par sit cu-
ra de Vir-
tutis, que
de scien-
tiæ profe-
ctis.*

tutibus testimonio, sacramenti nullius religio interponitur; imò res momenti summi incuriâ tantâ tractatur, àne malitiâ mendacium aliquando interveniat, id palmare. Quippe Ismaël importunus, neamentis Isaac mitis adumbratur; seductus Abiathar, religiosi Sadoc personam induit, & ipse Cain ab invidia, & furore ludus, innocentis Abelis candore fucatus. Cur verò probitatem vitæ, sicut præstantiam doctrinæ, jurati non affirmatis?

*Scientia
sine Vir-
tute no-
xia.*

12. Ecquod reipublicæ detrimentum impendet, si quis Professorum minùs acutè philosophetur in Scholis, aut in cœtu concertantium, non tam subtiliter argumentorum nodos exolvat? Ex adverso, quæ perniciies timeri non potest univerto Ordine ab unius professi arrogantia, ira, otio, contumacia, temeritate? Unus ex Professoribus quando, instar turbinis à Satana concitato, Apostolicam Constitutionum molem, à fundamentis concussam, labefactare contendit. Ergo ubi pompa eruditionis, & plausus legitur Lycæi major, augustissimæ Triadum numen advocatur in testem fidei sublimitatis; ubi sanctitas Ordinis, atque tranquillitas periclitatur, arbitria commissa nobis ad arbitrium amicorum circumferemus, utque gratificemur improbo filio, sanctum

Parentem in angustias, & dolores parturientis adducemus? Non is ego sum, qui velim Socios ad tale jusjurandum adigere, à quo imperando, quamvis in illud propensa, plures Congregationes generales abstinuerunt. Sed inculcatum etiam atque etiam, cupio officii debitum, quo tenentur substituere sacramento, cui paritum est, nè conscientia religionis perjuriorum obstringerentur; invictam, fidelèque constantiam, in exponenda veritate. Nè quempiam transversum agat impia, erga immerentes pietas. Sed fidem quisque integram repræsentet Societati, ac Præpositis Generalibus; qui suas deliberationes, & decreta magni momenti, super alienis relationibus fundant, atque extruunt.

13. Quod monui de gradibus, & magistratibus, circa quos binos, veluti cardines, Ordo nostro circumvertitur, idem extendo ad quælibet Societatis munia, gymnasia, suggesta, missiones, cæteraque ministeria, tam Patribus, quàm scholaribus, fratribusque, alia aliis, pro variis naturæ, gratiæque donis, deferenda. Quòd si quando contingat, ut Sodalis eminentis ingenii, inferior sit alteri morum probitate: hunc illi, sine controversia, præponi jubeo: sic inter Discipulos doctiorem, solertiorem inter

Coad-

Etiam in applicandis ad ministeria virtus præscientia attendenda.

Coadjutores, volo sanctioribus posthaberi
 Dummodo hi pares obeundo muneri sit
 quantumvis illos supra esse, ac multum ex-
 cellere appareat. Qui religiosi in caltra
 Divino obsequio se manciparunt, memo-
 propositi sui, concupiscere debent, & ex-
 petere laboriosa magis munia, & specu-
 minus: sive ut excelsam animi sublimi-
 nem, quæ viguit in CHRISTO Rege,
 capite nostro, æmulentur; sive ut suas
 tius in regno immortalitatis sedes evehi-
 per ultimos accubitus præoptatos, in co-
 vivio vitæ mortalis. Superiorum autem
 eorumque, qui linguâ, & calamo superi-
 res edocent, propriæ sunt partes, ultra se
 deprimentes attollere, iis Patrisfamilias ve-
 bis: *Amice, ascende superius.* Nisi forte
 precibus accuratissimis, à DEO primis
 deinde à nobis, ministeria infima extor-
 rint, tum ad amplificandam ipsorum dig-
 tatem in Cælo, tum ad ambitionem de-
 riorum in terris coarguendam. Invitant
 tamen, vel invitos, ad Magistratus, ac
 ciosissima munerum censeo, quantum
 constet repugnatuos, quò tabescant in
 di, prohi gaudeant, maneatque in Re-
 blica profuturum sæculis grande, hono-
 aspernantium, exemplum. Neque ista
 dissero, statuoque, quasi vilissimam, ca-

Luc. 14.
10.

decoris cupiditatem, iis velim ingerere, quo-
rum excelsissimam humilitatem, laudibus
& decretis attollo.

14. Unam tantum DEI gloriam, & alie-
nae salutis procurationem suis laboribus
propositam Sodales habeant: nostrum erit
de illorum commodis, & ornamentis cogi-
tare. Quemadmodum veri Numinis cul-
tores infinitam illam Majestatem ex ani-
mo sincerissime diligunt, nullo promissae
beatitudinis respectu; Fide tamen obstringun-
tur, ut credant, DEUM remuneratorem
bonorum largissimum, malorumque justis-
simum punitorem. *Credere enim oportet ac-
cedentem ad Deum, quia est, & inquirenti-
bus se remunerator sit.* Quare a Societatis
Alumnis exigendus non est is mercedis, &
praemiorum neglectus, quem in Ecclesiae
filii Apostolus non requirit. *Credere oportet,
quia remunerator sit.* Quandoquidem
Martyres quoque, vitam pro CHRISTO,
& sanguinem fundunt, ex unico placendi
Deo, divinaeque gloriae propagandae de-
siderio, in eo purissimae charitatis actu con-
fiteri, & adorare necesse est divinae justitiae
numen, coronas amicis, inimicis incendia
preparantis. Quamobrem, ne prohibitas
laudata, sed algens, accensa sui studia in a-
matoribus restinguat, arceamus, oportet, a

*Subditos
bene me-
rentes
praemiat
P. Gene-
ralis.*

Hebr. ii.

sublimioribus nostri Ordinis ministeris
gnaviam, somnolentiam, proficiendi negli-
ctum, eoque sublevemus diligentiam, vigi-
lantiam, sanctitatem. Ita docet Ambro-
sius in ea verba Psalmi 35. *Et manus peccato-
ris non moveat me: dum videmus peccato-
res prosperis abundare successibus, vultu
affectu, & quadam quasi peccatorum manu
de radice virtutis avellimur. Cavendum
ergo, ne, quos in domo Dei manus divina ple-
navit, manus adversa supplantet.*

*P. Gene-
ralis æ-
quum, &
honestum
spectat si-
ne perso-
narum ac-
ceptione.*

15. Equidem quod ad me attinet, So-
libus universis indubitanter affirmo: nullam
aliam in animo meo experiri, multoque ma-
nùs admissam velle propensionem, præter
quam ad æquum, honestumque; atque
dispertiendis muneribus, quæ à nostra
luntate dependent, virtutem Sodalium facerem
per, & facultatem, rebus omnibus præferam
rum. Si aberraverim, certò sciant, non
center, nec sponte in publicum bonum peccaverim
cavisse; referentium videlicet dolo, aut per
fidiâ proponentium, circumventum.
quicumque suo vel amori, vel odio obsec-
tus, nos debitâ veritate semel fraudaverit
hunc, hunc, negatâ in posterum fidei
cultati nos iterum fallendi, subducentem
Deceptus errabo, quod hominis est;
probè edoctus, ut Præses non committam

(id enim Tyranni, aut Dæmonis esset) ut sciens, & prudens in barathrum iniquitatis ferar, optimos posthabendo mediocribus, & infimæ virtutis homines, qui jacent in for- dibus obstinati languoris, ad munia hone- stissima sublevando. In hoc proposito ita defixum animum habeo, ut supplici corde tres Divinas Personas invocem, pro accele- rando vitæ digressu, si me præviderint à justitiæ semitis declinatorum; cum omni- no præmori malim, quam vel minimùm in personarum acceptione peccare.

16. Neque tamen in mentem venit, dum minus dignos, aut indignos prorsus rejicio, illud optare, ut omni auxilio miseri desti- tuantur: quin eos enixè Rectorum diligen- tiæ, ac vigilantia commendo; nè sinantur in fundo hædere abjectæ desperationis; sed fraternæ charitatis ope, subvehantur ad verticem Perfectionis, quò sub initia con- versionis anhelaverant. Id effectum da- bunt, si nostram illis benevolentiam atre- stentur; si proprii statûs, in quo degunt, sublimitatem insinuent; si paterna ingerant monita pro culpis, queis obnoxii videntur, evitandis; dilaudent naturæ dona, quibus enitent, per quæ res præclaras in DEI glo- riam, & Ecclesiæ utilitatem sint peracturi, modò instaurato fervore pristino, se totos

*Superio-
res ex mē-
nis dignis
formens
dignos.*

divinæ gratiæ regendos permitrant, ut
 ti Deo, tanquam Evangelici Ministri
 nis, tanto divinæ Majestatis patrocini
 favore dignati. Hæc est ratio legitima
 via, quâ de malè merentibus bene me-
 tur: beneficio quidem duplicato; non
 ciliando indebita decora indignis, sed
 dendo dignos, faciendóque, ut, quæ
 ruerint, assequantur. Ità fiet patrocini-
 um affectus privatim ac publicè salu-
 Dum enim alii Sodales miserandos e-
 dibus benigniter extrahent, alii strenue
 pœnitentiam emergent, utrorumque
 tibus omnis generis illustrata Societas
 ultabit. Quisquis, aliter agendo, reli-
 fæ Familiæ rationes conturbaverit, ste-
 ùt loquitur Nazianzenus, in terram de-
 hens, & vicissim terrarum quisquilias im-
 rens cœlo, is parentem suam Sodalitatem
 dedecore afficit, Sociorum virtutis in-
 currentium alacritatem minuet, otiosorum
 & dormitantium contumaciam acuet; re-
 det denique per omnia dissimilem tempe-
 tionem Societatis administrationi divina

*Infidelis
 informa-
 tio oritur
 ex Natio-
 nis, vel
 cognatio-*

17. Et quoniam istiusmodi malorum
 rigo est, ingenita cuique erga suæ gen-
 homines, à natura propensio, quæ nisi
 primitur, evadet justitiæ labes, & veneranda
 sanctimoniam; ut securim ad radices plantæ

tam perniciosæ ac mortiferæ ponam, inter-
gram Epistolam comparavi, super compe-
scendo amore immodico erga patriam,
propinquosque. In qua ea tantum pro-
bare est animus, quæ severiter CHRISTUS
Dominus, vestigia sua sequentibus, inter-
dit. Nec argumenta depromuntur è no-
stra penu, sed ex oraculis scripturarum, ex
Evangelicis constitutionibus, de sermoni-
bus, sententiisque Sanctorum.

18. Interim, si quis miratur, cur tam a-
riter contenderim, ut quam sincerissimè
Relationes ad nos docendos à Provinciis
transmittantur, is edoctus consilii nostri
causam, mirari desinet. Cùm enim Præ-
positus Generalis, tanquam supremum A-
gens, immensum Societatis corpus ab or-
tu in occasum, per interminata terrarum
mariumque spatia porrectum, movere de-
beat, nisi partibus remotissimis, aliquâ ra-
tione se admoveat, peramplo muneri par-
non erit, cùm actiones in distans dari abnu-
ant vel exedræ philosophantium. At pro-
pinqvitas gubernationi tam necessaria ha-
beri quî poterit? Quando ubiquitas, nè ipsi
quidem conceditur CHRISTI corpori glo-
rioso, quod sub orbe triticeo tot exposi-
tum in templis adoramus; & immensitas
dos est propria Divinitatis, præsentis rebus

nis affe-
ctu.

Cur P.
Generali
necessariè
sint sine-
ræ infor-
mationes?

omnibus, & omnibus consulentis? U
 fidelis, & sincera sedulitas, tam Conf
 rum referentium, quàm proponentium
 vincialium per atramentum, & pag
 Orientem Occidenti conjungit, & un
 que Indiam admoveat Romæ; cum loc
 distantiam ita suppleat, ut Sodales, qu
 regre degunt, per calamos veraces exp
 melius Moderatoribus innotescant, q
 convivis discumbentium facies, per oc
 representatae. Siquidem parum refer
 terius os cernere, aut sermonem haur
 nisi perspicuus quoque sit animus con
 tis, aut colloquentis. Nam saepe
 entes alterum in alterum insidias, ca
 mensa confociat, & pro vitæ propug
 ribus, alit proditores. Ex adverso,
 cunque vel absens, de hostis implacab
 dio cognoscit, se mature præmunit
 contra vulnera; antidotis contra ven
 Usque adeo verum est, mentis oculos
 tis luminibus antecellere, plus profici
 regimen mortalium cordium notior
 quàm corporum, illamque præhabere
 propinquitatem, per quam non lineam
 vultuum aut statûs, motûsque, mem
 rum, sed colores animarum, & umb
 doctrina videlicet, aut ignorantia, vitia
 aut vitia deteguntur. Appositè in rem

*Ad regi-
 men plus
 confert
 cordium,
 quàm cor-
 porum no-
 vitia.*

stram Paulinus in litteris ad virum primariū
 scribit: *Præsentia firmiter, quæ spiritu, quàm* Ep. 2. ad
quæ corpore jungitur. Quia quantò fortior Delph. t.
carne spiritus, tantò potior est conjunctio ani- 52. 85.
morum, quàm corporum, & interiorum præ-
sentia, melior exterioribus separatis, quæ sæ-
pe sine causa junguntur locis, si mentibus sepa-
rentur. Quòd si relationes felle odiorum
infectæ, & vindictæ igne flagrantis inno-
xios adurerent, aut ex miseratione iniqua
erga nocentes, mores illorum plumbeos
laudibus inaurarent, non bene longinqua
regionum, literarum beneficio supple-
retur. Ecquis enim non intelligit, quan-
to intervallo me ab optimis filiis, istius-
modi notitiæ adulterinæ sejungerent, ex-
ponerentque periculo inevitabili, rejicien-
do Jacobum lenem moribus, & amabilem,
sed in vestibus Esau pilosum, atque horri-
dum; amplexandi verò fratrem contuma-
cem, simplici bysso, & mansuetis vocibus,
Jacobeam innocentiam imitantem! Fide-
lium itaque relationum veritati, Societatis
universæ regimen inniti constat, magisque
aptum esse, atque connexum proponenti-
um, & instruentium monitis, quàm supre-
mo ipsius Præpositi Generalis arbitrio: cùm
hic aut nequeat, aut nolit, nisi super illo-
rum relationibus deliberationes, & consi-

lia sua constituere, officium suum potest
parere Societatis legibus, dum imperat
cietati.

Informa- res quales deligendi? 19. Comperto igitur, commodum
vel incommodum nostræ gubernationis
ab inquisitionibus rectis, iniquisve pendere
ad has conficiendas probati iudicii Sacra-
tes, & incorruptæ fidei deligantur.
clamat magnus Gregorius, & ego una
sancto Pontifice vocem, ut usque ab ex-
mis terræ finibus audiar, attollo.

Lib. 5. ep. 48. t. 32. 36. *hoc à sacerdotali animo, ut in qualibet
privato zelo moveatur.* Nemo Societatis
mores describat, nisi prius DEUM pro-
bus consuluerit: nemo ad gubernationem
vel gradum idoneos proponat, nisi quo-
tho jam proximus esset designaturus.
hæc mandata Provinciales, Consultores
Monitorésque servaverint, pax & sanctitas
nostræ familiæ in tuto erunt; nosque pro
petuò, Professos Apostolici spiritus Pra-
des inculpatæ vitæ venerabimur.

Que bona sequantur ex hoc, si constet, in informationibus sola merita spectari? 20. Propterea nostri juvenes, ceteri
ubi animadverterint, molem Societatis
geminis, tanquam Polis, Virtutibus, &
strinis circumvolvi, exclusis patrocini-
clientelis; pro terendo tempore, in
cumeundis cubiculis patrocinantium,
templis assidui, ac bibliothecis versabuntur.

ubi propitiando precibus DEO, imbuendæ
 scientiâ menti dabunt operam, non ambi-
 endis assentatione Patrum præstantioribus:
 Evangelicæ charitatis opera frequentabunt,
 non supervacua salutationum officia: So-
 cietatis leges revereri assuescent, non effa-
 ta, nutus virorum auctoritate pollentium:
 abjectâ denique spe proficiendi per linguas,
 aut calamos amicorum, unusquisque suis la-
 boribus ad sapientiam, & honorem, indivi-
 duum sapientiæ comitem, enitetur. *Col. Palma in*
 laudatam sacris in Canticis Palmam Socie- *quo imi-*
 tas æmuletur; cujus dactyli nequaquam de- *tanda?*
 cidunt ad pedes plantam concutientium,
 aut verberantium; sed neque à viridarii
 Præfecto, illius manibus porriguntur, qui
 sub umbra sedens, cibum ignavis blanditiis
 emendicat. Nempe ii solum, in Redem- *Can. 7.8.*
 ptoris Horto, sæcularibus pomis vescuntur,
 qui palmæ verticem superscandunt. *Ascen-*
dam in palmam, & apprehendam fructus ejus.
 Qui religiosus in septis, per alas austericis
 disciplinæ, Constitutionum culmen subli-
 me conscenderit, is votorum summâ po-
 tietur. Qui somniculosus, & negligens,
 ad vestigia ligni vitæ subsistet, hærebit
 semper jejunosus, in imo abjectionis. Ma-
 nifestum sit omnibus: non importunitate
 querelarum, non adulationum servitute,

Et In quo
non ?

non deprecationum humilitate, sed generosis in ardua salientium nisibus, obtinent nullam pomariorum CHRISTI. Umen in re Provinciales, Præpositos, Etorésque, Palmæ, atque aliis fructuoforbis esse dissimiles velim, quòd hæc fœtus initio quidem pigris, & oscitant constanter denegant, adjuncta poma, edicus retinentibus ramis: at progressu poris, eadem succo gravia, & maturata mittunt, dejiciuntque super inertes, cœsèque in umbra arboris dormitantes. Phibeat DEUS, nè qui prius omnes blattias, laudésque fucò oblitus, fastidiosè spuimus, postmodum assiduo palpo delati, assentantium vota usque ad delicias pleamus. Nisi gravitatem hujus epistolæ dedecet exemplum quotidianum, & vulgare, flammam imitari libeat; quæ papilionibus alas amburit, eam assiduo circumvolant. Appropinquemus iis, quos suus pudor animi demissio, à congressu Præsidis abinet; ab iis verò, quos ambitio insolentem in nostram familiaritatem immittit, recedamus. Omnibus occinatur illud: *Ego in Domino.* In religiosa familia qui puer est, manibus caret, nè qua munera in immitos conferre queat. Contrà, qui sub moderatèque Moderatoribus paret, ex

Eph. 4. r.

confidenter emeritas manus, colligátque, pro arbitratu, fructus arborum pullulanti-um in hoc mystico Paradiso. Enitentem ad palmæ fastigium saturitas opperitur, manentem in radicibus, fames manet. *Ascendam, & apprehendam.*

21. Nè quis tamen existimet, dum frequentiam supervacaneam officiorum reprehendo, me improbare urbanitatem illam religiosam, & sanctum obsequium, semper in severioris disciplinæ Ordinibus usurpatum, per quod subditi suis Moderatoribus reverentiæ nexibus, & amoris copulantur. Quin vehementer abominor arrogantiam impudentem alicujus, qui se superiorem venditat rebus humanis, imò (si Deo placet) quasi de humilitate gloriatur, dum rusticitate superbâ, obstinatum consciscit exilium, faciémque illius averfatur, quem suum Vicarium CHRISTUS, & Ducem in Ordinis administratione constituit. Istiusmodi fuga cunctis virtutum Magistris detestata, dilectúmne discipulum Joannem præsentat, semper affixum lateri, aut in sinu recubantem Præceptoris? an potiùs ad vivum exprimit illum reproborem antesignanum Cain, qui terga convertens monitori suo: *Egressus à facie Domini, in terra profugus habitavit?* Nemo crimen ambitionis

ex-

Moderatores revereri decet non averfari.

extimescat, dum parentes colit, quæ
 tatis est virtus. Immane quantum disci-
 pat benignitas charitatis, à blanditiis
 tatem scenerantibus. Amor liberalis
 dit ad patrem, ut consoletur sub onere
 rarum ingemiscentem: astus politicus
 perantem adit, fictæ hamo benevolentia
 honores, & commoda expiscaturus. Ha-
 simulatio ambitionis abortus, mali
 malum ovum, damnetur, & puniatur. Illud
 divinæ charitatis filium, à sanctissimis
 præceptum, & impletum foveamus, & co-
 ronemus. Ecquod opportunius, & practi-
 bilius est vinculum, quàm quo membra
 capiti adstricta, cohærescunt in corpore
 cietatis? Ecquæ distractio exitiosa magis
 mortifera, quàm illa per quam cervix
 regimen animantis viget, à reliquo corpore
 abscinditur? Conjunctissimos igitur
 riores esse, subditòlque oportet in Socie-
 te; quemadmodum JESUS CHRISTUS
 in supremo sermone mandavit Ecclesie,
 non conjuncti modò, sed unum omnes
 sint, Pastores cum ovibus, cum Præfultis
 populi, Duces cum viatoribus, ad veram
 promissionis terram contendentibus.

Joan. 17. *pro eis autem rogo tantum, sed & pro eis
 20. & 21. credituri sunt per verbum eorum in me, ut
 omnes unum sint, sicut tu pater in me, & ego
 te, & ipsi in nobis unum sint.* 22.

22. Ità per sanctitatem finis, pèrque re-
 ctam instrumentorum electionem, Societa-
 tis rebus constitutis, ubique in domibus no-
 stris disciplinæ vigor, innocentia, simplici-
 tas, zelus, pœnitentia cum studiis literarum
 efflorescent. Tunc haud erit causa, cur in-
 videamus aureæ decem primorum Patrum
 ætati, aut heroicarum virtutum celsitudi-
 nem, aut manipulos conversionibus anima-
 rum graves, aut odium, contemptum-
 que humanæ gloriæ, aut æstimationem in-
 æstimabilem humilitatis, aut denique in-
 comparabile, quod universos coronavit, dia-
 dema, binis clarissimis gemmis effulgens,
 fraternâ inter se concordia, atque admiran-
 dâ conjunctione cum Deo. Cum post hæc,
 amplius quod vobis, aut mihi augurer, non
 habeam, finem facio, mèque sacrificiis ve-
 stris, & precibus commendo. Romæ 8.
 Septemb: 1666.

Recta In-
 strumen-
 torum ele-
 ctio quæ
 pariat.

Omniium in Domino Servus

JOANNES PAULUS
 OLIVA.

EPI.